

(s. recto) <czy>stota, śmiara, miłowanie i <luto>ść twoja
 <.....> <swirch>owana czystota, bo on jeść blask świat<łości,>
 <poczet jeść pr>zez pokalania w sie. Cherubin i serafin
 <.....> <w>glądują sie <w> ten blask wiekuje światłość<ci>
 <.....> sie nam czasem dzisiaj. Abychom przez
 <.....> <p>rzezmierna cichota naleziona jeść w
 <.....> <a>bychom także czynili. Trzecie, naleziona <jeść>
 <.....> <p>rzezmierna miłość i wyśmienita forma
 <.....> i mimo wszystkie anjeły narodził sie na
 <.....> <mi>łosierdzia. Jakoż to sam rzekł: „Przyszedł
 <jeśćm puścić ogień na ziemię, to> czuż byście gorzeli w miłosierdziu w mem”,
 <jak w> <.....> <og>niu, bo on [on] jeść otec nasz i brat nasz i
 <.....> <ty>lko sie uczynił mniejszy w człowiecstwie, a te<m>
 <.....> <. > jim większe dobroci wydał, a i tym wię<csze>
 <.....><. >mi swymi. Bo on jeść spokojny i wiel<ikomysłny>
 <i slutuj>ący nad złościami naszymi. Święty Jan
 <.....> <wie>sielim przezpieczstwa na odpuszczenie g<rzechow>
 <naszych świ>adczy, iż Bog rzekł: „Syn Człowieczy przy<szedł>
 <niemocne> ozdrowić, przyszedł szukać, cso było z<gubiono>”
 <.....> <. >. Przystępmy s wiarą, przed tron fały ś<więtej,>
 <prośmy, aby nam> od niego było ucieszenie i uśmierzenie, i
 <uciekajmy sie zawsze do> niego w naszych potrzebach Pirwsza
 <.....> <pię>cioraką rzecz, miłość Boża poczyna sie.
 <.....>kać, pobudza i też ją usidla, i w ciem<ności>
 <.....>arza. W pirwszem przywodzi ją Boga
 <.....> <ko>niec duszny ani dusza żywię duchow<nie.>
 <Panie Jez>u Kryste, słodko jeść ciebie szukać, ale s<łodziej>
 <należć, bo ta>m ukazana tobie bywa miłościwa
 <.....> <duszn>e wiesiele. Przeto szukaj dusze słodkiego
 <Jezukrysta, porzuci>wszy żądę nieczystoty, ale w żądy c<zy>stej
 <.....><porzuc> świeck<ą> chełpę, gdzie kroluje pyc<ha>.
 <...>

(s. verso) to tego d<woj>akiego slutowania i miłosie<rdzia> <.....>,
 a wždy miłościwie pamiętając dzis<ia> <.....><przez>mierne

dobroci onego, mimo wszystk<ie nieprawości nasze>,
bo nie sobie, ale nam na użytek na zie<mię przyszedł, jako Izai>jasz
profeta dobrze i podobnie znow<ił> <.....> <t>am
w jichże słowach dwojaka rzecz <się mieści, to czuż s>wirzchowanego
Boga łaska, jenże n<arodziw się, z począ>tka
wielmnożstwo swej siły pokrył. O <.....>
konieczną moc uśmierzył jeść w formie <.....>
obiniono jeść. Druga rzecz jeść, iż s<a przed nami obi>niony
wszystki rzeczy w formę służeb<ną> <.....> <języ>ki
niemych otwarza i języki dziecine <.....>
mał leżę w jaśloch przed osłem i woł<em, jako dzisiaj cer>kiew
poje: „Na sienie podjął leżenie” i <.....>
się uczynił Synem dziewiczym, jenże był <.....>
jż ci. O narodzeniu Syna Bożego troja<kie jeść wykładanie: pirzw>sze
wiekuje, drug<ie> duchowne, a trzecie <cielesne; jako dzisiaj świę>ta
cerki w<e> trzech mszach wspomina. W <pirzwszej mszy Bo>ga
Oóca, jimże Syn Boży od wiekuj<ch czasow> <.....> <p>rzezprzestan<n>ie
zawždy się poradza. Jak<o dzisiaj w pirzwszej mszy>
poje się: „Bog rzekł ku mnie: Syn moj jeś ty, <ja jeśm zrodził ciebie”>.
Dzisiaj, to jeść wiekujście, iż w wiekujich <.> <.....>
yeny i nic przyjęto jeść przychodzące t<ajemnice nad wszy>tek
rozum człowieczy i anjołow. Izaijasz <zmowił nam, iż>
wtore narodzenie Boże jeść duchowne, <bo w sierzach naszych>
naradza się przez miłosierdzie albo wnętr<ne nasze dobro>ci,
to jeść przez dostatek dobrych skutko<w. Boć on światłość>
jeść, wam, bojącym się Boga, wznidzie; <jako się dzisiaj we w>torej
mszy śpiewa: „Światłość łszczyć się b<ędzie dzisiaj”. O jego>
to <n>arodzeniu święty Biernat w tych księ<gach mowi>.
<...>